

[Justitsministeren.]

Hanne Reintoft, at det var jo selve det principielle spørgsmål, det ærede medlem rejste her, spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have fri hyrevognsordning eller vi ikke skal have det. Det spørgsmål har været drøftet ved første behandling og under udvalgsbehandlingen, og det er jo for så vidt allerede afgjort med den betænkning, der er afgivet, og jeg tror ikke, jeg kan føje mere til i anledning af det af fru Hanne Reintoft fremførte.

Hermed vil jeg endnu en gang takke udvalget for den grundige behandling af spørgsmålet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 143 stemmer mod 4.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om offentlighed i forvaltningen.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 24) findes i tidenden sp. 6890).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 151 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget. (Valgkredsinddelingen m. v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 138) findes i tidenden sp. 6905, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 2539).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Stæhr Johansen: Mellem anden og tredje behandling har udvalget holdt et møde, hvor man behandlede en række skrivelser fra forskellige valgkredse og forskellige partier i de forskellige egne af landet. Derudover har man behandlet det spørgsmål, som blev rejst under udvalgsbehandlingen mellem første og anden behandling, nemlig spørgsmålet om valgret for udenrigstjenestens personale. Allerede på et tidligt tidspunkt af udvalgsarbejdet modtog man en anmodning om, at der blev tillagt sådanne tjenestemænd, der af staten er beordret til at gøre tjeneste i det fremmede, valgret til det danske folketing, og det anførtes i denne forbindelse, at udenrigstjenestens personale er skattepligtigt, idet de i denne relation betragtes som havende bopæl i Københavns kommune, hvor udenrigsministeriet er beliggende.

Udvalget så med sympati på denne henvendelse, bl. a. fordi der er tale om danske statsborgere, som af regeringen er beordret til at forrette tjeneste i udlandet, i modsætning til danske, der frivilligt har valgt at opgive deres bopæl i Danmark for at slå sig ned i udlandet. Problemet var imidlertid, om imødekommelsen af dette ønske kunne ske uden en grundlovsændring, idet det hedder i grundlovens § 29:

„Valgret til folketinget har enhver, som har dansk indfødsret, fast bopæl i riget og har nået den i stk. 2 omhandlede valgrets alder, medmindre vedkommende er umyndiggjort.“

Det er naturligvis bopælskravet, der har givet anledning til tvivl, og når man ikke tidligere har givet disse medborgere valgret, er det jo, fordi man ikke har ment, at det kunne siges, at de fysisk havde bopæl i riget. Der blev derfor indhentet et responsum fra det retsvidenskabelige institut under Københavns universitet, og af denne lærde redegørelse, som er underskrevet af professorerne Bent Christensen og Allan Philip, fremgår